

[Skovmand.]

den danske regering gå ind for sådanne ordninger, eller vil den gå imod? Og har den gjort sig nogle tanker om, hvordan den ville komme igennem med disse synspunkter?

Et andet område, hvor vi også trænger til mere oplysning, vedrører vort forhold til u-landene. Danmark vil — og det kan vel næppe være ministeren ubekendt — blive tvunget til at indskrænke navnlig det fremtidige handelssamarbejde med u-landene. Er det bare noget, regeringen passivt vil lade ske? Vil regeringen arbejde for, at fællesmarkedet f. eks. bliver medlem af den internationale sukkeeraftale på vilkår, der er rimelige for de sukkerproducerende lande? Det har fællesmarkedet hidtil ikke villet gå med til. Vil regeringen gå ind for, at fællesmarkedet afskaffer sine mængdemæssige begrænsninger på industrivarer fra udviklingslandene eller i hvert fald udvider disse rammer væsentligt? Vil regeringen gå ind for, at fællesmarkedet indfører en effektiv præferenceordning på linje med den, vi har i Danmark? Vil regeringen modsætte sig udvidelser af fællesmarkedets bistandsprogram, så vi i størst muligt omfang kan føre en selvstændig bistandspolitik? Jeg vil gerne høre noget om markedsministerens syn på disse ting, og hvilke tanker han har gjort sig om, hvordan de i givet fald skulle gennemføres.

Samtidig vil jeg udtrykke håbet om, at ministeren vil have mulighed for at få bedre oplysning om forholdene end dem, der fremgår af pjeces nr. 12 i markedssekretariatets pjecserie om bl. a. forholdet til u-landene. Denne pjeces indeholder ganske vist en række nyttige oplysninger om forholdene i fællesmarkedet, men den lider af den meget store fejl, at den næsten ikke beskæftiger sig med det, der må være det væsentlige spørgsmål for os: bliver Danmarks u-landspolitik forringet af medlemskabet, og hvad kan man i givet fald gøre for at modvirke det?

Visse steder i pjecen får man direkte det indtryk, at oplysninger, der ikke vil give et pænt indtryk af fællesmarkedet, ikke må

komme med. Det gælder således siderne 32 og 33, hvor den internationale sukkeeraftale omtales, men hvor det ikke nævnes, at fællesmarkedets landene netop ikke er med i denne aftale. Det følgende afsnit om præferenceordningerne går også meget let hen over det forhold, at fællesmarkedets landene har så mange begrænsninger i deres tilbud til u-landene, at tilbuddet faktisk har mistet sin værdi. Noget af forklaringen på pjecens utilfredsstillende karakter ligger måske i, at den tilsyneladende er trykt i december 1971. Jeg ved ikke, om ministeren kan oplyse, hvorfor der er gået et halvt år, inden den er kommet herind.

Jeg vil gerne sige til sidst, at det er lidt af et problem i forbindelse med fællesmarkedets debatten, at markedssekretariatet er ene om at stå for den, hvad skal man kalde det, grundlæggende oplysning. De folk, der arbejder i markedssekretariatet, er tilhængere af fællesmarkedet, og de arbejder for en regering, der er tilhænger af Danmarks optagelse. Det er et næsten overmenneskeligt krav at stille til disse folk, at de alene skal skaffe oplysningerne frem om fællesmarkedet.

Derfor vil jeg gerne spørge regeringen, om man inden for de givne rammer vil være i stand til at støtte undersøgelser og publikationsvirksomhed omkring fællesmarkedet. Det ville være betryggende også på længere sigt, om vi kunne få mere end én vurdering af fællesmarkedets karakter og betydning på de forskellige områder.

Grethe Philip: Det er et typisk træk i det nordiske samfundsmønster, at der såvel i lovgivning som i det praktiske liv er en meget høj grad af ligestilling mellem kvinder og mænd. Derfor kan det heller ikke undre, at det for mange mennesker har været meget vigtigt under overvejelserne om en eventuel tilslutning til fællesmarkedet at få afklaret, om denne ligestilling bliver truet, hvis vi indtræder i EF.

Den 14. oktober 1970 stillede jeg her i salen et spørgsmål herom til den daværende